

Κρήτης Ευγένιος: Το “Χριστός Ανέστη” να μετατρέψει τη ζωή σας σε ένα διαρκές Πάσχα

[/ Γενικά Θέματα](#) / [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Την Πασχαλινή Εγκύλιο εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Ευγένιος, στην οποία τονίζει ότι η Ανάσταση του Χριστού μας καλεί ώστε να γίνει η αγκαλιά μας τόπος όπου θα χωρέσει ο κάθε άνθρωπος, ώστε να εκλείψουν, μέσα από αυτή τη στάση οι εχθρότητες και η βία.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρει ότι “ή Έκκλησία διαρκῶς μᾶς προτρέπει: «συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει» καί «ἀλλήλους περιπτυξώμεθα», νά ἀνοίξομε τήν ἀγκαλιά μας πρός κάθε κατεύθυνση, καί νά κάνομε τόπο γιά τόν ἄλλο, νά χωρέσομε τόν συνάνθρωπό μας στή δική μας ὕπαρξη, νά συν-χωρήσομε δηλαδή. Αυτό προτρέπει, γιά νά μήν ἔχουν δύναμη τά ὄπλα καί ὁ θόρυβός τους, γιά νά μήν ἀπειλοῦν ὁ θάνατος καί ὁ βρυχηθμός του. Γιά νά ἐπικρατεῖ ἡ εἰρήνη, ἡ ἡρεμία καί ἡ χαρά. Γιά νά ὑποχωροῦν τὸ ἄγχος, οἱ ἔριδες καί οἱ διαμάχες. Γιά νά μήν ἔχουν θέση οἱ προκαταλήψεις, οἱ ἀδιαλλαξίες, οἱ ἐγωπάθειες, τά αὐτεῖδωλα

τούτου τοῦ κόσμου. Γιά νά ἐννοήσομε τήν μεταξύ μας ἀληθινή σχέση. Οἱ πολεμικές συρράξεις, πού μᾶς ἀπασχολοῦν ἔντονα τόν τελευταῖο καιρό, φανερώνουν πόσο ἐπιρρεπεῖς παραμένομε στήν ἀδελφοκτονία, ἀφοῦ κάθε ἀνάλογη κίνηση τελικά ἐναντίον ἀδελφοῦ, παιδιοῦ τοῦ ἴδιου Θεοῦ Πατέρα, δυστυχῶς, ἀπευθύνεται”.

Αναλυτικά η Πασχαλινή Εγκύκλιος του Αρχιεπισκόπου Κρήτης για το 2026:

Ἀγαπητά μου παιδιά, Χριστός Ἀνέστη!

Καί τοῦτο τό Πάσχα, μᾶς ἀξίωσε ἡ Χάρις τοῦ Μεγάλου Θεοῦ καί Σωτήρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, νά συμπορευθοῦμε μαζί Του πρός τό ἐκούσιο πάθος Του καί νά ὀδηγηθοῦμε τελικά στή λαμπροφόρο Ἀνάστασή Του, μέ τήν ὁποία συντελεῖται ἡ νίκη κατά τοῦ θανάτου.

Ἀπόψε καί πάλι, «Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἰδοῦ τήν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς τῆς αἰωνίου, ἀπαρχήν» (Ζ’ Ὁδῆ τοῦ Κανόνος τῆς Ἀναστάσεως). Αὐτό εἶναι τό ἀποτέλεσμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ γιά ὅλους ἐμᾶς πού Τόν πιστεύομε ὡς Κύριο καί Λυτρωτή μας καί μέ τήν παραπάνω νικητήρια ὠδή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ἀναγγέλομε χαρμόсуна κατ’αὐτήν τήν εὐλογημένη Πασχάλια ὥρα, τή νίκη τοῦ ἀγαθοῦ ἐναντι τοῦ κακοῦ, τήν ἐπικράτηση τοῦ Φωτός ἐναντι τοῦ σκότους τῆς ἀμαρτίας, τήν ὀλόφωτη νίκη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ κατά τοῦ Ἰδοῦ καί τοῦ θανάτου, ἀλλά καί τήν ἀπαρχή τῆς δικῆς μας Ἀναστάσεως.

Ὁ Ἀναστάς Κύριος νικά τόν θάνατο καί ἐγκαθιστᾷ τή βεβαιότητα τῆς ἐλπίδας, κατατροπώνει τήν ἀμαρτία καί προσφέρει τή γλυκύτητα τῆς συγχώρησης γιά κάθε ἀμαρτωλό ἄνθρωπο, σαλπίζει τόν ἐρχομό μιᾶς ἄλλης ζωῆς, αἰώνιας, ἀνακαινισμένης καί φωτισμένης ἀπό ἀνέσπερο φῶς καί μᾶς καλεῖ νά τή ζήσομε.

Γνωρίζετε ἀσφαλῶς τήν εἰκόνα ἐκεῖνη, στήν ὁποία ὁ Ἀναστάς Χριστός μας, κρατεῖ ἀπό τό χέρι τούς Πρωτοπλάστους καί τούς συνεγείρει ἀπό τό θάνατο. Αὐτό πού τότε συνέβει, δέν σταμάτησε ποτέ, συνεχίζει νά συμβαίνει καί μέ ὅλους ἐμᾶς, πού διά τοῦ βαπτίσματός μας συμμετέχομε στό θάνατο καί τήν Ταφή τοῦ Χριστοῦ. Ὅπως λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «συνετάφημεν οὖν αὐτῷ δια τοῦ βαπτίσματος εἰς τόν θάνατον, ἵνα ὡσπερ ἠγέρθη Χριστός ἐκ νεκρῶν δια τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτω καί ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν». (Ρωμ. 6,4). Καί ὅπως καί στήν παραπάνω εἰκόνα, μέ τόν ἴδιο τρόπο ὁ Ἀναστάς Χριστός ἀπλώνει τό χέρι Του στόν καθέναν ἀπό ἐμᾶς καί μᾶς καλεῖ ἐλεύθερα νά συμπορευθοῦμε μαζί Του σέ μία νέα ζωή γεμάτη χαρά, ἐλπίδα, εἰρήνη, φῶς καί αἰσιοδοξία. Αὐτό πού ἀναφωνοῦμε: «Χριστός Ἀνέστη καί κανένας νεκρός δέν μένει στόν τάφο...Ἀνέστη Χριστός καί νεκρός οὐδεὶς ἐπί μνήματος» εἶναι τελικά τό Εὐαγγέλιο, τό χαρμόσυνο μήνυμα πού

ἀπευθύνεται σέ ὅλους καί διαλύει τήν ἀγωνία, τούς φόβους καί τήν ἀνασφάλεια γιά τό αὔριο.

Γιά νά γίνει αὐτό πραγματικότητα, γιά νά γίνει χαροποιό γεγονός στή ζωή μας, ἡ Ἐκκλησία διαρκῶς μᾶς προτρέπει: «συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει» καί «ἀλλήλους περιπτωξώμεθα», νά ἀνοίξομε τήν ἀγκαλιά μας πρός κάθε κατεύθυνση, καί νά κάνομε τόπο γιά τόν ἄλλο, νά χωρέσομε τόν συνάνθρωπό μας στή δική μας ὕπαρξη, νά συν-χωρήσομε δηλαδή. Αὐτό προτρέπει, γιά νά μήν ἔχουν δύναμη τά ὄπλα καί ὁ θόρυβός τους, γιά νά μήν ἀπειλοῦν ὁ θάνατος καί ὁ βρυχηθμός του. Γιά νά ἐπικρατεῖ ἡ εἰρήνη, ἡ ἡρεμία καί ἡ χαρά. Γιά νά ὑποχωροῦν τὸ ἄγχος, οἱ ἔριδες καί οἱ διαμάχες. Γιά νά μήν ἔχουν θέση οἱ προκαταλήψεις, οἱ ἀδιαλλαξίες, οἱ ἐγωπάθειες, τά αὐτείδωλα τούτου τοῦ κόσμου. Γιά νά ἐννοήσομε τήν μεταξύ μας ἀληθινή σχέση. Οἱ πολεμικές συρράξεις, πού μᾶς ἀπασχολοῦν ἔντονα τὸν τελευταῖο καιρό, φανερώνουν πόσο ἐπιρρεπεῖς παραμένομε στήν ἀδελφοκτονία, ἀφοῦ κάθε ἀνάλογη κίνηση τελικά ἐναντίον ἀδελφοῦ, παιδιοῦ τοῦ ἴδιου Θεοῦ Πατέρα, δυστυχῶς, ἀπευθύνεται. Ἡ ἀποψινὴ βραδιά, ἀπαιτεῖ μία στροφή στόν ἔσω ἄνθρωπο, μία γνήσια αὐτοκριτική, μία ἀληθινή μετάνοια, προκειμένου νά ἔχομε τήν ἐμπειρία τῆς Ἀναστάσεως πού δέν εἶναι ἐορτὴ καί ἐπέτειος, ἀλλὰ βίωση τοῦ γεγονότος στήν σωτηριολογική καί ἀνθρωπολογική του διάσταση. Ἐορτάζομε πραγματικά Πάσχα Χριστοῦ; Ἄς ἀναρωτηθοῦμε. Ἐχομε τίς πνευματικές προϋποθέσεις νά ἐννοήσομε, τί διαστάσεις ἔχει γιά ἐμᾶς ἡ βίωση αὐτοῦ τοῦ γεγονότος, μποροῦμε τελικά «νά σηκώσομε τό Φῶς του»; Ταυτιζόμαστε μέ τόν Ἀναστημένο Λυτρωτὴ μας; Κάνομε τὴν ζωή Του, ζωή μας, τό λόγο Του ἔργο μας; Κάνομε τήν ἀγάπη Του ἀγάπη μας, τό Σταυρό Του, δύναμη στήν ἄρση τοῦ δικοῦ μας σταυροῦ, τό Πάθος Του ἀντίδοτο στά πάθη μας; Ἄν ναί, τότε σωστά βαδίζομε.

Ἀγαπητοί μου, «...ἦρθε ξανά τὸ Πάσχα, ἡ χαρμόσυνη μέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ἡ αἰτία κάθε εὐφροσύνης καί ἀγαλλιᾶσεως, πού ἔρχεται μία φορά τὸν χρόνο ἢ μᾶλλον ἔρχεται καθημερινά καί συνεχῶς σ' ἐκείνους πού κατανοοῦν τό μυστικὸ τῆς νόημα...», ὅπως λέγει ὁ Ἁγ. Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος. Τὸ αὐθεντικὸ περιεχόμενο τῆς Λαμπροφόρου ἐορτῆς, πού σήμερα καί πάλι πανηγυρίζομε, παραμένει ἴδιο καί ἀπαράλλακτο.

Μέσα στήν Ἐκκλησία μας καί μέ τὴν ζωή Της, ὁ Ἀναστημένος Κύριος ἐξακολουθεῖ νὰ φανερώνεται ἐνώπιόν μας, ὅπως συνέβη καί μὲ τούς μαθητές Του, μετὰ τὴν Ἀνάστασή Του. Εἰσέρχεται μυστικά καί σ' ἐμᾶς, στίς καρδιές μας, ἀλλὰ καί στόν ταραγμένο καί ἐμπόλεμο κόσμο μας, ὅπως τότε στό ὑπερῶο τῆς Ἱερουσαλήμ, κομίζοντας χαιρετισμὸ εἰρήνης σέ ὅλους, γιά νά μᾶς διαβεβαιώσει ὅτι εἶναι παρὼν ἀνάμεσά μας καί θά παραμένει μέχρι τό τέλος τοῦ κόσμου: «Καί ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμί πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Ματθ.28,20).

Προσφέρει χωρίς φειδώ τήν ὄντως εἰρήνην, διότι Αὐτός εἶναι ἡ Εἰρήνη καί ἡ Ζωή. Αὐτός ὁ θρίαμβος τῆς ἄμετρης ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ἔρχεται νά πλημμυρίσει μέ ὀλοζώντανη ἐλπίδα κάθε τεθλιμμένη καί ἀπελπισμένη καρδιά, κάθε πονεμένο καί ἀπογοητευμένο ἄνθρωπο, κάθε συγχυσμένο πνευματικά, προσφέροντας μία ἀπερίγραπτη χαρά, ἀλλά καί μία ἀναστάσιμη καινή ζωή, γεμάτη ἀγάπη καί αἰσιοδοξία.

Γι' αὐτό ἄς χαροῦμε. Καί ἄς ἀκολουθοῦμε τόν Ἀναστημένο Χριστό, μέ τόν λόγο καί τίς πράξεις μας, κυρίως ὅμως μέ τήν ἐλπιδοφόρα, χαροποιό καί αἰσιόδοξη παρουσία μας στή ζωή τοῦ κόσμου, καταθέτοντας στήν κοινωνία μας τή μαρτυρία πώς ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, μᾶς δίδει τήν δυνατότητα νά ἀνασταυνόμαστε ἀπό τίς πτώσεις μας, νά εἰρηνεύουμε «ἐν ἑαυτοῖς» γιά νά εἰρηνεύσει καί ὁ κόσμος, νά σεβόμαστε τή δημιουργία τοῦ Θεοῦ, τό περιβάλλον μας, κάθε τι πού φανερώνει τήν ἀγάπη Του καί ἀποτελεῖ ἐγγύηση τῆς αἰωνιότητος. Νά μάθομε ἐπιτέλους νά ζοῦμε μαζί Του, ἀλλά καί ὁ ἕνας μας μαζί μέ τόν ἄλλο. Νά μάθομε, πώς ὅλοι ἔχομε θέση στήν Ἀνάστασή Του, πώς τό Φῶς Του φωτίζει ὅλους ἐκτός ἀπό αὐτούς πού θέλουν νά μείνουν σκοτεινοί, πώς ἡ Ἀλήθεια Του μόνο τόν ἄρχοντα τοῦ ψεύδους καί τούς ἀνθρώπους του, ἔχει ἀντίζηλους καί ἐχθρούς.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις, ἀπευθύνω σέ ὅλους Σας τό «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ», πού τά λέγει ὅλα καί τά προσφέρει ὅλα καί εὐχομαι, αὐτή ἡ εὐχή μέ τή δύναμή της, νά μετατρέψει ὀλόκληρη τή ζωή Σας σέ ἕνα διαρκές Πάσχα, σέ μία ἀναστάσιμη ἑορτή πού θά συνεχιστεῖ στήν αἰωνιότητα. Προσεύχομαι στόν Ἀναστάντα Κύριο τῆς Ζωῆς καί τῆς Εἰρήνης, τά ἔτη ὅλων νά εἶναι ἔτη εὐλογημένα, εἰρηνικά, χριστοφόρα, χριστοτερπή καί ὀλοφώτεινα ἀπό τό Ἅγιο Φῶς τῆς Ἀναστάσεως.

Ἀδελφοί, «πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλλείπτως προσεύχεσθε, ἐν παντί εὐχαριστεῖτε» (Α΄ Θεσσ. 5, 16-17). Διότι, «Ἀληθῶς Ἀνέστη ὁ Κύριος!»

Μέ πολλή ἀγάπη καί πατρικές εὐχές

**Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Κρήτης Εὐγένιος**